

Målnummer: UM 2183-10**Avdelning:** 1**Avgörandedatum:** 2011-01-12

Rubrik: En ansökan om uppehållstillstånd kan inte avslås på den grunden att ansökan har lämnats in till svensk beskickning eller konsulat i ett annat land än sökandens hemland eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt.

Lagrum:

- Artikel 5 och artikel 16 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening
- 5 kap. 18 § utlänningslagen (2005:716)
- 4 kap. 20 § utlänningsförordningen (2006:97)

Rättsfall:

REFERAT

Syriske medborgaren A ansökte den 17 juli 2009 om uppehållstillstånd vid Sveriges ambassad i Oslo, Norge. Han åberopade anknytning till hustrun som var bosatt i Sverige.

Migrationsverket avslog ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd den 24 augusti 2009. Som skäl angavs i huvudsak att ansökan inte hade lämnats in och utretts av en svensk beskickning eller svenskt konsulat i hemlandet eller det land där A annars var stadigvarande bosatt i enlighet med 4 kap. 20 § utlänningsförordningen (2006:97).

A överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen.

Migrationsverket bestred bifall till överklagandet.

Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (2010-02-18, ordförande Samuelsson), undanröjde det överklagade beslutet och visade målet åter till Migrationsverket för fortsatt handläggning. Som skäl angavs i huvudsak att bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen inte kan tillämpas för att avslå ansökningar som inte lämnats till en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat i hemlandet eller i det land där utlänningsannars är stadigvarande bosatt.

Migrationsverket överklagade migrationsdomstolens beslut och yrkade att Migrationsöverdomstolen, med ändring av migrationsdomstolens beslut den 18 februari 2010, skulle fastställa verkets beslut den 24 augusti 2009. Till stöd för sin talan anförde Migrationsverket bl.a. att verket självt handlägger och bedömer ansökningar om uppehållstillstånd som ges in till svensk beskickning eller konsulat i ett land som inte är den sökandes hemland eller ett land där sökanden är stadigvarande bosatt olika samt att inte heller domstolarnas avgöranden är enhetliga.

A bestred bifall till överklagandet. Han anförde bl.a. följande till stöd för sin talan. Bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen reglerar endast vilken myndighet som ansökan ska ges in till och är således att anse som en ordningsregel. Om ansökan lämnats in till fel utlandsmyndighet är myndigheten skyldig att vidarebefordra den till rätt utlandsmyndighet. I annat fall måste Migrationsverket kunna uppdra åt den myndighet dit ansökan inlämnats att företa utredningen.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2011-01-12, Wahlqvist, Råberg och Brege Gefvert, referent), yttrade:

Av 5 kap. 18 § första stycket utlänningslagen (2005:716) framgår att en utlänning som vill ha uppehållstillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i landet. Vidare framgår av 4 kap. 20 § första stycket utlänningsförordningen att en ansökan om uppehållstillstånd av en utlänning som inte befinner sig i Sverige ges in till och utreds av en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat i hemlandet eller i det land där utlänningen annars är stadigvarande bosatt.

Frågan som Migrationsöverdomstolen har att ta ställning till är om Migrationsverket, med hänvisning till bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen, haft fog för att avslå ansökan om uppehållstillstånd på den grunden att den sökande inte lämnat in ansökan i sitt hemland eller det land där han annars stadigvarande är bosatt.

Av artikel 16 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (direktivet) framgår under vilka förutsättningar medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening. Av punkten 1. a) i nämnda artikel följer att en sådan situation kan föreligga om villkoren i direktivet inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda. Artikel 5 i direktivet anger bl.a. vem som ska lämna in en ansökan samt när en sådan ansökan ska lämnas in. Direktivet innehåller dock inte någon bestämmelse om var en ansökan ska lämnas in.

Mot bakgrund av vad som anges i direktivet har Migrationsverket inte rätt att avslå en ansökan om uppehållstillstånd på den grunden att sökanden, i strid med bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen, har lämnat in ansökan till svensk beskickning eller konsulat i ett annat land än hemlandet eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt. Migrationsverket har i enlighet med officialprincipen en utredningsplikt som innebär att ett ärende ska utredas så som dess beskaffenhet kräver. Det ankommer dock även på sökanden att medverka i utredningen (prop. 2005/06:72 s. 52). En utredning låter sig, enligt Migrationsöverdomstolens mening, bäst göras i sökandens hemland eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt. Även om ansökan lämnas in i annat land måste emellertid verket göra en materiell prövning av ansökan på den utredning som går att förebringa, varvid den enskilde står risken av att en fullgod utredning inte kan ske där.

Vid sådant förhållande har migrationsdomstolen haft fog för att undanröja Migrationsverkets beslut och visa målet åter till verket för fortsatt handläggning. Överklagandet ska således avslås.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.

Sökord: Anknytning; Ansökan; Familjeåterföreningsdirektivet; Hemlandet; Svensk beskickning

Litteratur: Prop. 2005/06:72 s. 52
